

Ὁ ἐκ Φελλόνης τῶν ὄρεινῶν Καλαβρύτων ἥκιστα ὄρεινός· φίλος μας κ. Διαμαντόπουλος, λαμπρῶν αἰσθημάτων καὶ διαυγοῦς κρίσεως τελειόφοιτος τῆς νομικῆς ἐκέρδισε τὸ ἄθλον τῆς φοιτητικῆς σταδιοδρομίας του, γενόμενος διδάκτω. Τον συγχαίρομεν καὶ ἀναμένομεν νὰ τὸν ἴδωμεν ὅπως θέλομεν.

Γιανέσσαροι εἰς τὸ καφενεῶν τῶν Ὀλυμ. πίων! θέλετε νὰ ὑβρῶσθῃτε, νὰ σπρωχθῇτε, ἃ δὲ χωλήτε, νὰ δαρῇτε, νὰ τραυματισθῇτε; Τολμήσατε νὰ κάμετε παρατήρησιν εἰς τοὺς ὑπνέτας! Πρώτη παρατήρησις: ὑβρεολογία ἐναντίον ὁμῶν καὶ ὅλου τοῦ συγγενολογίου σας. Δευτέρα παρατήρησις: σοὺ παίρνουν τὴν καρτέγλαν. Τρίτη παρατήρησις: σὲ τρώνουν ἔς τὸ ξύλο καὶ ἐρχεται ἡ χωροφυλακὴ καὶ σὲ παραλαμβάνει αἱματόφυρτον. Πρακτικῶς μὲν τὸν διοικητὴν τῆς μοιραρχίας κ. Σπυριδιλίου νὰ φανῇ ἀμετακίνητος εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλῃ **καταναγκαστικῶς** καλὴν ἀνατροφὴν εἰς τοὺς ὑπνέτας τοῦ ἐν λόγῳ καφενεῶν, ὅπου χθὲς συνέβησαν βαρβαρότητα σκηναί.

Τοιαύτη βαρβαρότης ὑπνέτου τοῦ θεάτρου ἔκαμε πάλιν προηθὲς. Ἐνὰ ὑπίλαρχον νὰ μεταχειρισθῇ τὴν σπιθὴν τοῦ πρὸς διόρθωσιν. Οὐτε δυνάμεθα δυστυχῶς νὰ τὸν μεμφθῶμεν διὰ τοῦτο.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Δημήτριος Μπούκας. — Ἀναίρεσις

Τρεῖς τέσσαρες ἄνθρωποι διασκεδάζουσιν ἐντὸς παντοπωλείου τοῦ Περαιῶς πέριξ ψητοῦ γάλλου. Τραγωδοῦν, κουβεντιάξουν φιλικώτατα, πίνουν κρασί· τὴν μονοτονίαν τῆς εὐθυ-

μίας των ποικίλλει ἡ ἔξω τοῦ παραθύρου τοῦ παντοπωλείου ἐμφάνισις ἐνὸς ὑπνέτου ἀντικυνοῦ τινος καταστήματος, τὸν ὁποῖον πρὸ τινος εἶχε ραπίσει εἰς ἐκ τῶν εὐθυμούντων· ὁ εἰς αὐτὸς τότε ἐκσπενδονίζει τὸ ποτήρι τοῦ πρὸς τὸ μέρος τοῦ παραθύρου κατὰ τοῦ ὑπνέτου· ἕτερος ἐκ τοῦ εὐθυμούντος δ-μίλου, ὁ διασκεδαστικώτερος μάλιστα καὶ ἀστείότερος, παρατηρεῖ ὅτι ἤρθον αὐτοῦ διὰ νὰ διασκεδάσουν καὶ ὅχι γιὰ νὰ κάνουν ἀταξίαις. Ποία ἦτον ἡ ἀπάντησις τοῦ ἀτακτοῦντος; Μία μαλακία ἐπὶ τοῦ θώρακος!

Ὁ οὕτω κτυπήθεις ἐξέπνευσε μετ' ὀλίγας στιγμῆς. Ἰδοὺ ἀναίρεσις πρωτοφανῆς τὴν γοργότητα καὶ ἀπανθρωπίαν, δι' ἣν σήμερον διακάζεται ὁ δράστης ταύτης Δημήτριος Μπούκας, ὡς ἀναίρεσας τὸν Ἑμμανουὴλ Σιμίτην, κτίστην, σχεδὸν συνᾶδελφόν του, μετ' οὐ μάλιστα συνειργάζετο τότε εἰς τὸ αὐτὸ σπῆτι· καὶ ὁ κύριος τοῦ σπητικῶ ἦτον ὁ παραθεσας εἰς αὐτοὺς τὸν κατηραμένον γάλον.

Τὸ παραπεμπτήριον βούλευμα παραδέχεται ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου κατάστασιν μέθης, ἐπενεγκούσαν μὲν ἀναίτιον σύγκρισιν τῶν φρενῶν, ἀλλ' οὐχὶ μέχρις ἐντελοῦς διαταράξεως αὐτῶν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὴν κατάστασιν τῆς μέθης ἀνεμένομεν νὰ ἀκούσωμεν ὡς δικανικὸν ἐπιχείρημα τιθέμενον ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως, ὡς συνήθως· ἐξεπλάγημεν δ' ἀκούοντες τὸ τοιοῦτον ἐν τῇ βουλεύματι.

Ἐκ τῶν πρώτων ὅλως καὶ κυριωτέρων μαρτύρων τῆς κατηγορίας, τοὺς ὁποῖους ἐπροσθάσαμεν νὰ ἀκούσωμεν, τῶν ἀποτελούντων τὸν θίασον τῶν ἐν τῷ παντοπωλείῳ εὐθυμούντων, ἐξαγεται ὅτι δὲν ὑπῆρχε βαρεῖα μέθη, ἀλλὰ μόνον «τσακίρ-κεῖφ», κατὰ τὴν ἐκφράσιν του. Φημιγοραὶ δὲ τινες μετὰ τὸν φόνον περὶ ἀντιζηλίας μεταξὺ φονεύς καὶ φονευθέντος διὰ μίαν γυναῖκα, τῆς ὁποίας ἐραστὴς ἐλέγχθη ὁ φονευθεὶς, καθιστώσῃ ζοφερώτερον τὸ ἐγκλήμα, βαρύτερον, καθ' οὗ πᾶσα ὀφείλεται αὐστηρότης ἀπὸ μέρος τῶν κ. ἐνόρκων.

Ἐλησημονήσαμεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ φονεὺς μετὰ τὸ

77

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

77

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 499)

— Δὲν ἔχω ἐγὼ ἰδικὴν μου περιουσίαν, κ. Βλαίρῳ, διότι πρὶν ἢ ἀποθάνῃ ὁ πατήρ μου ἦτο σχεδὸν κατεστραμμένος, τὴν δὲ λοιπὴν περιουσίαν του τὴν κατεξώδευσα, διότι ἡ-ξεύρετε ὅταν ἦνε κἀνείς νέος. . .

— Διασκεδάζει, ναί. Ἐν Παρισίοις αἱ γυναῖκες εἶναι ὠραῖαι. Ἄ! στοιχίζουσιν ὅμως πολὺ αἱ γυναῖκες, ναί, κ. Βρόννε; Ἄλλ' ἀδιάφορον, δὲν εἶθε διὰ νὰ σὰς οἰκτεῖρῃ κἀνείς. Δύο ἑκατομμύρια καὶ κἄτι περισσότερον μάλιστα φέρουν ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων· ὁ ἕτος, μετ' αὐτὸ δὲ τὸ ποσὸν μπορεῖ νὰ ζήσῃ κἀνείς πολὺ καλῶς.

— Ἄλλ' ἡ περιουσία αὕτη, τὴν ὁποίαν ἔχω εἰς χεῖράς μου, δὲν εἶνε ἰδική μου! ἀνέκραξεν ὁ Βρόννε.

— Πῶς! πῶς τοῦτο; δὲν εἶθε ὁ κληρονόμος τοῦ ἀδελφοῦ σας!

— Ὁ ἀδελφός μου ἦτο νυμφευμένος.

— Ὡ! τὸ ἐννοῶ. Ἡ περιουσία εἶνε εἰς χεῖράς σας; παρακατατεθεμένη εἰς σᾶς; ἤθέλετε νὰ τὴν κάμετε ἰδική σας, ἀλλ' ἡ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ σας, ἡ νύμφη σας, εἶνε παρῶσα καὶ ἀπέναντι τῶν δικαιομάτων της δὲν μπορεῖτε νὰ κάμετε τίποτε.

— Αἶ, ναί, ἐννοήσατε, ἀπήντησεν ὁ Βρόννε μετ' ἀπαstraπτόντων ὀφθαλμῶν, φοβούμενός τὴν φτώχεια, ἐννοεῖτε; Καὶ ἀφοῦ δύναμαι νὰ εἶμαι πλούσιος, ἀφοῦ ἔχω εἰς χεῖράς μου περιουσίαν. . .

— Δὲν θέλετε νὰ σᾶς φύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια, σᾶς ἐννοῶ. Ἄλλ' ἀνέκδοτον, διὰ τί μετὰ τὰ χεῖματα καὶ μετὰ τὰς ἀξίας οὕτως εἰς μίαν καλὴν τσάνταν δὲν τραβᾶτε εἰς Ἀμερικὴν ἢ ἄλλου πούθεν;

— Διὰ πολλοὺς λόγους. . .

— Καλῶς, ἡξεύρω· θέλετε νὰ τσακώσετε καὶ νὰ μὴ τσακωθῇτε καὶ σεῖς· καὶ ἔπειτα καὶ ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι δὲν θὰ καταδιωχθῇτε, θὰ εἶθε πάντοτε σάν ἐξωρισμένος. Τέλος πάντων ἀγαπᾶτε τοὺς Παρισίους ὡς ἀληθῆς Παρισινός, τὰ βουλευδάρτα των, τὰς εὐθύνους ἐρωτικὰς νύκτας των. Ἄλλὰ φρονεῖτε σπουδαίως, κ. Βρόννε, ὅτι σᾶς εἶνε δυνατόν νὰ ἀπογυμνώσετε τὴν σύζυγον τοῦ ἀδελφοῦ σας;

— Ναί, τὸ φρονῶ. *

ἐγκλημα ἔφυγεν ἐκεῖθεν ὅθεν μετὰ ταῦτα συνελήφθη εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ Πειραιῶς. Εἶνε ἴδιον μεθύνοντος τοῦτο ;

Καὶ ἐν τοῖτοις ἔνεκα μέθης κατεδικάσθη μόνον εἰς πενταετή εἰρκτίν. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ φόνος ἔχασε τὴν ιδιότητά του. Εἶνε ἐκ τῶν ἐλαφροτέρων ἐγκλημάτων· ἀλλὰ τότε ποῖα εἶνε τὰ βράεα ;

ΧΘΕΣ

ἦτον ἡ Κυριακὴ τοῦ ἀεροστάτου. Ὁ διάσημος ἀερονάυτης Βεδὲ θὰ ἐπεχειρεῖ αἰθερίαν ἀνάβασιν δι' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἵπποδρομίου Δερσέν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐμελλε νὰ πληρωθῇ ἡ σφαῖρα διὰ ν' ἀνέλθῃ εἰς τὰ ὕψη. Καὶ τὸ πρὸς τοῦτο ἐκδοθέν πρόγραμμα προσεκάλει τοὺς Ἀθηναίους νὰ παρασταθῶσιν, ἀντὶ τιμῆματος δραχμῶν 3 1/2 ἐν τῷ περιόλῳ τοῦ ἵπποδρομίου, οὔτινος οὐδέποτε μέχρι τοῦδε εἶχον ἴδῃ μεγαλοπρεπέτερον : εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ ἀεροστάτου—κατὰ τὸ πρόγραμμα. Καὶ ὄντως οὐδέποτε ἄλλοτε εἶχε συμβῇ μεγαλοπρεπέτερα πλήρωσις ἀεροστάτου· θέαμα δηλονότι, το ὁποῖον ὁ καθεὶς ἡδύνατο νὰ ἀπολαύσῃ ἐν ἀνέσει ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ καφενεῖου τῶν Ὀλυμπίων ἢ τῶν Στύλων. Τοῦθ' ὅπερ κατανόησαν τὸ νοῆμον κοινὸν τῆς πρωτευούσης—φράσις καθιερωθεῖσα,—ἐγέμισε πᾶσαν τὴν περιοχὴν τῆς πλατείας τῶν Στύλων καὶ τῶν Ὀλυμπίων, παρουσιάζον γραφικωτάτην, καὶ ἐκ τῶν σπανιωτέρων θεάν. Ἡ ἀπόλαυσις ἦτον ἑκτακτος διὰ τὰς Ἀθήνας· ἡ εὐκαιρία τοιοῦτου θεάματος, μόλις δευτέραν φορὰν παρουσιαζομένη ἐνταῦθα, ἦτο πρωτοφανὴς διὰ τοὺς πλείστους. Τόσῳ μάλιστα πρωτοφανὴς, ὥστε καθ' ἣν στιγμὴν εἰς ἐκ τῶν τοῦ ἵπποδρομικοῦ θιάσου ἀνῆρχετο ἐπὶ τοῦ ὕψηλου ἱστοῦ διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ἀκροβατικὰ γυμνάσια, ἡλούσαμεν ἐκτὸς τῶν παιδιῶν, καὶ μὴ παιδιὰ, καὶ κομψὴς δεσποινίδος νὰ ἐρωτῶσιν :

- Καὶ διὰ τίνο; μέσου ;
- Ἦλθα ἐδῶ γιὰ νὰ τὸ εὖρωμεν μαζύ.
- ὦ ! ὦ !
- Τίποτε δὲν εἶνε εἰς σὰς ἀδύνατον.
- Τὸ πιστεύετε ;
- Ναί, καὶ ὁ φίλος μου Δεπρεὺλ τὸ πιστεύει.
- Πολλὴν μοῦ κάμνεται τιμὴν καὶ ἐ εἰς καὶ ὁ ἄλλος.
- Κύριε Βλαίρῳ, θέλετε νὰ μὲ βοηθήσετε ;
- Δὲν ἀντιτείνω, ἀλλὰ καὶ δὲν λέγω ναί· αἱ, αἱ, πρὶν ἀναλάβω ὑπόθεσιν τινα, πρέπει πρῶτον νὰ ἴδω. Σεῖς ἰσχυρίζεσθε ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶνε δυνατὸν, ἐγὼ ὅμως ἐνδέχεται νὰ φρονῶ τὸ ἐναντίον. Ὑπάρχουν, βλέπετε, σὲ καθὲ τι καὶ τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ. Ἀς ἐξετάσωμεν πρῶτον.
- Ἔστω· ἂς ἐξετάσωμεν.
- Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ σὰς ἀπευθύνω μερικὰς ἐρωτήσεις ;
- Βεβαίως.
- Ὁ Βλαίρῳ ἐστήριξε τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ τὴν σιαγὸνα ἐπὶ τῆς χειρός.
- Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἀδελφός σας ; ἡρώτησε παρατηρῶν ὑπόυλως τὸν βαρόνον.
- Μαρκήσιος Δεσχαμάρνδ.
- Εἶνε ἀρχαῖον καὶ ὠραῖον ὄνομα.
- Τὸ ὁποῖον ἐλησημονήθη ἐντελῶς ἐν Γαλλίᾳ.
- Ὁ ἀδελφός σας θὰ εἶχε φίλους, ἂν καὶ πολὺ νῆος· ἀεχώρησεν ἐκ τῆς πατρίδος του.

« αὐτὸς εἶνε ὁ ἀερονάυτης ; » Μυρία ζεύγη ὀφθαλμῶν προσηλόντο ἐναγωνίως, ἀπὸ τῆς ἑκτῆς μετὰ μεσημέριαν ὥρας, ὅτε ἤρξατο ἡ συρροή, ἐπὶ ὠρισμένου μεταξὺ δύο ὕψηλων ἱστών σημείου, ἀφ' οὗ θὰ ἀνεφαίνετο τὸ ἀεροπόρον. Καὶ συγχρόνως τὰ μυρία ἐκεῖνα ζεύγη τῶν ὀφθαλμῶν ὠκτεῖραν τὰς ἀραιὰς ὑπερκειμένας κεφαλὰς τῶν ἐντὸς τοῦ περιόλου μεταλοψύχων θεατῶν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἥρωας τοῦ θεάματος κ. Βεδὲ δὲν ἐκοιμάτο. Καὶ ναὶ μὲν ἐπερᾶν ἰσχυροὶς τις περιτρέχων τὰς πυκνὰς τάξεις τοῦ πλήθους ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ καὶ συναζών πενταροδεκάρας, — σπαρακτικὴ ἀντίθεσις, ὕστερον ἀπὸ τὰς 3 1/2 δραχμὰς, — ἀλλὰ τὰ σωστόν εἶνε ὅτι ὁ κ. Βεδὲ, βλέπων τὰ γινόμενα, δὲν εἶχε διόλου ὀρεξιν, — καὶ δικαίως, — νὰ προσενεχθῇ ζωντανὴ ρακέτα, εἰς τὰς ὄψεις χιλιάδων θεατῶν, συρρευσάντων διὰ νὰ τὸν θαυμάσουν καὶ τὸν χειροκροτήσουν ἴσως, ἀλλὰ, — τί εἰρωνία διὰ τὴν δοξάν του ! — ὠρεσάν. Ἡ ὀρίσθησα ὥρα τῆς ἀνυψώσεως πρὸ πολλοῦ εἶχε παρέλθει, καὶ τὸ ἀεροστάτον δὲν ἐδείκνυε σημεῖα ζωῆς. Ὁ κ. Βεδὲ, μετ' ἐπιμονῆς ἀξία· τοῦ ὀνόματός του, δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὸ κουνήσῃ. « Οἱτε παρεμβάσα ἡ ἀστυνομία, ὡς μανθάνομεν, ἡμέλησε νὰ τὸν ἐξαναγκάσῃ ὅπως ἐκτελέσῃ τοιαύτης φύσεως πράξεις ! Καὶ κατάρθρωσε μὲν ἡ ἀστυνομία νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν τὸν ἀερονάυτην, ἀλλὰ συγχρόνως κατάρθρωσε καὶ οὗτος νὰ βραδύνῃ μέχρι τῆς ὀγδόης τὴν ἐναρξιν τοῦ γαμίσματος τοῦ ἀεροστάτου του, καὶ νὰ ἀναγγεῖλῃ τότε ὅτι εἶνε ἀδύνατος πᾶσα περαιτέρω ἐργασία καὶ ἔνεκα τῆς ὥρας καὶ ἔνεκα τοῦ μὴ εὐνοικοῦ ἀνέμου.

Ἔως ἐδῶ εἶνε ἀβλαβὴ τὰ πρᾶγματα. Ἀλλὰ τὸ λυπηρὸν εἶνε ὅτι τινὲς ἐκ τῶν τοῦ ἔξω παραμένοντος πλήθους ἐπεχείρησαν νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν δυσαρέσκειάν των θαυράτα διὰ λίθων, τὰς ὁποίας ἤρχισαν νὰ ρίπτωσιν ἐντὸς τοῦ ἵπποδρομίου, ἐνῶ τὸ πολὺ πολὺ ἡδύναντο νὰ σκεπθῶσι τοιαύτην ἐκδίκησιν οἱ ἐντὸς τοῦ περιόλου δι' ἀδράς δαπάνης

- Δὲν εἶχε κανένα φίλον.
- Καὶ εἰσθε ὁ μόνος συγγενὴς του ;
- Ναί.
- Εἰσθε βέβαιος ὅτι ἐπνίγη ;
- Ὑπερβέβαιος.
- Ποίος ἀποδείξει; ἔχετε περὶ τούτου ;
- Τὴν μαρτυρίαν δύο ναυτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐσώθησαν ἀπὸ τὸ ναυάγιον.
- Ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνάμεθα νὰ βασισθῶμεν εἰς τοῦτο. Πού εἶνε τώρα ἡ νύμφη σας ;
- Ἐν Πόρ-Μορλύ.
- Εἶνε Γαλλίς ;
- Ὁχι, εἶνε ἀγγλὶς ἀπὸ τὰς ἀπαικίας· ἐγεννήθη ἐν Βεγγάλῃ καὶ πέντε δέκα μόνον γαλλικὰ γνωρίζει.
- Διλαδὴ μόνη δὲν θὰ εἰμπορούσε νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά της. Ἀλλ' ἔχει οἰκογένειαν ;
- Δὲν ἔχει πλέον κανένα συγγενῆ.
- Ἄ ! ... εἶνε νεά ;
- Δὲν εἶνε ἀκόμη εἰκοσι ἐτῶν.
- Εἶνε ὠραία ;
- Ἀπαραμίλλου ὠραιότητος.
- Αἱ, αἱ, ὑπέλαβεν ὁ Βλαίρῳ ὑπομειδιῶν καὶ μετὰ τινος εἰρωνίας, μοῦ ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν ἰδέα τις· ἀφοῦ ἡ νύμφη σας εἶνε χήρα, κύριε βαρόνε, διατί δὲν τὴν νυμφεύσθε ; Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἡπλοποιεῖτο πολὺ τὸ πρᾶγμα.

πικρυνθέντες· ἀλλ' αὐτοὶ καὶ δὲν εἶδαν τίποτε καὶ ἐκινδύνευαν νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὰ σπήτια των μὲ σπασμένα κεφάλια, καὶ κατὰ τι χειρότερα ἀκομή. Ἀπὸ τὸ ἀσυγχώρητον αὐτὸ τὸ πετροβόλημα ἐπληρώθη μία Κυρία.

Μεταξὺ πατρὸς καὶ υἱοῦ, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπερᾶνη, κοροϊδεύων τὸ πλῆθος, ὁ μέλας κωνικός ὄγκος τοῦ ἀεροστάτου:

— Πατέρα, αὐτὸ ποῦ θ' ἀνέβῃ ἔς τον οὐρανὸν εἶνε ὁ θεός;

— Ὅχι, παιδί μου, εἶνε τὸ ἱερόστατο.

Τὸ θέαμα ἐπαρρησιώθηται τὴν Πέμπτην.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΥΡΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σύρος, 11 Ἰουνίου.

Χθές τὸ Πρωτοδικεῖον Σύρου ἀνεκήρυξε τοὺς 1038 Δημάρχους, Παρέδρους καὶ Συμβούλους τῆς περιφέρειᾶς του.

Ἀρίνων τοὺς Παρέδρους καὶ Συμβούλους, ἡ πλειθὺ τῶν ὀνομάτων καὶ μόνων τῶν ὁποίων, καὶ οὐχὶ τοῦ ποιοῦ αὐτῶν, οὐναται νὰ πληρώσῃ τόμους, σταματῶ εἰς τοὺς Δημάρχους τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἐρμουπόλεως ὑποψήφιοι Δήμαρχοι ἀνεκηρύχθησαν οἱ Δ. Βαφιαδάκης καὶ Σ. Ράλλης, ἐν λειτανίᾳ 16 Παρέδρων καὶ 60 Συμβούλων.

Ὁ Ράλλης ὅμως ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐκτίθεται διὰ νὰ μὴν ἐκτεθῇ, καὶ συνεπῶς ὁ Βαφιαδάκης θέλει παλαίσει κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του ταύτην τὴν φορὰν, καὶ θελεῖ κατ' ἀνάγκην ἄρξει τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τοῦ Ἐρμού ἐπὶ μίαν ἔτι Ὀλυμπιάδα. Ἐὰν δ' ἦ ἀληθές ὅτι οἱ γέροντες γίνονται παλὶμπαιδεῖς, ἦτοι ὅτι ξαναγινώσκουν, τότε ἡ Ἐρμούπολις θὰ φορτωθῇ τὸν Δήμαρχόν της διὰ πάντοτε, ὡς ὁ Σαβᾶχ Οχλασσινὸς τὸ γερόντιον του.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκινήθη ζωηρῶς, ζωηρότατα. Ἀλλ' ἐκινήθη εἰς τὸ νὰ καταστῇ γελοία μόνον.

Ἐπρόκειτο νὰ εὐρεθῇ ὁ ἄξιος ἀρχηγὸς αὐτῆς, ὁ μέλλων νὰ καταβάλλῃ τὸν Ἀνταῖον Βαφιαδάκην, καθ' οὗ γενικὴ ἡ κατακραυγὴ. Καὶ ὅμως οὐδεὶς εὐρέθη τοιοῦτος. Ὁ δὲ Βαφιαδάκης, ὁ παρὰ πάντων ὁμολογούμενος ὁ ἔσχατος, ὁ χείριστος τοῦ Ἐρμού—πολίτης, ἀγγαρεύεται ἵνα ἄρῃ καὶ πάλιν, καὶ ἔτις ἔτις ἄκων, καθ' ἃ διατείνεται, τὸν σταυρὸν τῆς Δημαρχίας, ἔλλειψαι ἐτέρου Κυρηνάου.

Τί νὰ εἴπῃ τις δι' αὐτοὺς τοὺς Ἐρμιοπολίτας, αἵτινες ἐκλέγουσι τὸν χειρότερον μεταξὺ αὐτῶν, ἵνα τοὺς διοικήσῃ, ὡς Δήμαρχος των. Φαίνεται ὅτι δὲν ἔχουσι καλλήτερον τοῦ χειροτέρου των.

Καὶ οὕτω γενικὴ κατῆφεια ἐπικρατεῖ πανταχοῦ τῆς Σύρου. Οὐχὶ διότι σκέπτονται τὸ μέλλον τοῦ κινδυνεύοντος εἰς χεῖρας τοῦ Βαφιαδάκη τόπου. Πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ. Εἰσὶ κατῆφεις, διότι σκέπτονται ὅτι τὸ πλοῦσιον βαλάντιον τοῦ Βαφιαδάκη, κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, φαίνεται σφραγισθὲν παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὡς ἀπὸ τελώνιον τῆς Χαλιδῆς.

Οἱ κομματάρχαι, οἱ ἐκατόνταρχοι, οἱ μὴδὲ τὰς εἰκογενειακάς των, καὶ οἱ δέκαρχοι, οἱ μὴδὲ τὰς ἰδίας ψήφους διαθέτοντες, κλαίουσι καὶ ὀδυρόνται, διότι εἶχον προκαταβολικῶς γλεντίσει ἀπέναντι τῶν προσδοκωμένων ἐξόδων καὶ τελῶν τῆς ἐκλογῆς. Τὸ κρασί καὶ τὸ ρακὶ δὲν θὰ ρεῦσουν. Τὸ πρῶτον θὰ ξυρῶν, τὸ δεύτερον θὰ ἐξατμισθῇ, μὴ εὐρίσκοντα στομάχους νὰ καταφυγῶσιν. Ὁ Βαφιαδάκης, γενόμενος μοροπόλιον, ὡς τὰ κεφαλαῖά του, δὲν θὰ καταδεχθῇ νὰ ὀνεμασθῇ λαὸς ἀξυπόλυτος, ὡς ἐν τῷ παρελθόντι. Δὲν θὰ συγκυλισθῇ ἐν τοῖς ταβερνερίοις. Δὲν θὰ κραυγᾷ κατὰ

— Τὸ ἐσκέφθην τοῦτο.

— Ἄ! ἀληθῶς μεθ' ὅλην τὴν δυσκολίαν νὰ προμηθευθῇτε τὸ τῆς ἀποθιώσεως τοῦ μακαρίτου πιστοποιητικόν;

— Ναί, μεθ' ὅλην τὴν δυσκολίαν.

— Τέλος πάντων ἡ ἰδέα εἶναι καλὴ, ἀφοῦ ἦλθε κατὰ νοῦν καὶ εἰς ἐμέ. Καὶ τὴν ἀφήκατε κατὰ μέρος;

— Ναί.

— Διατί;

— Διότι δὲν νομφεύεται κανεὶς μίαν τρελλήν.

— Εἶναι τρελλή!

— Πρὸ τριῶν ἡμερῶν παρεφρόνησε μαθοῦσα τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της.

— Πῶς, πῶς; εἶπεν ὁ Βλαϊρῶ, οὐ τὸ βλέμμα ἔλαμψε παραδόξως.

Συνετὸς ὅμως καὶ ἐπιφυλακτικὸς πάντοτε ὢν, μὴδέποτε δ' ἐκδηλῶν τὰ διανοήματα καὶ τὰς σκεψεις του πρὶν ἢ ἐμβατεύσῃ εἰς τὰ διανοήματα τῶν ἄλλων, ἐπανελάβε μετὰ βραχείαν σιωπὴν:

— Λοιπὸν, κ. βαρῶνε, δὲν ἔχετε παρὰ νὰ κλείσητε τὴν νύμφην σας εἰς φρενοκομεῖον.

— Ὅχι, ἀνταπάντησεν ὁ Δαισιμαίτζ, διότι θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ εἴπω πόθεν ἔρχεται καὶ ποῖα εἶναι.

— Ἐξ ἀνάγκης.

— Ἀλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν θέλω, καὶ ἐπειτὰ δυνατὸν καὶ νὰ θεραπευθῇ.

— Μὰ τὸ ναί, τοῦτο συμβαίνει ἐνίοτε, καὶ σὺ δὲν θέλεις οὐδὲ τοῦτο. Ἐννοῶ ἡ νύμφη σας τρελλή! εἶναι ὀλιγώτερον ἐπιφοβὸς ἢ ἂν διετῆρει τὸ λογικόν της. Εἶναι τρελλή δὲν λογίζεται πλέον ἐν τῇ κοινωνίᾳ, διατελεῖ ὑπὸ κηδεμονίαν. Μὰ τὸ ναί, κ. βαρῶνε, δὲν βλέπω νὰ εὐρίσκεσθε εἰς πολὺ δυσχερῆ θέσιν, ἀφοῦ εἴσθε ἐντολοδόχος τοῦ ἀδελφοῦ σας, κύριος τῆς περιουσίας του, ἀφοῦ εὐρίσκεται αὕτη εἰς χεῖράς σας, ἀφοῦ δὲν φοβεῖσθε κατάσχεσιν, μπορεῖτε ὅπως θέλετε νὰ μεταχειρισθῇτε τὰ δύο ἑκατομμύρια.

— Δυστυχῶς, κ. Βλαϊρῶ, ὑπάρχει καὶ κατὰ ἄλλο.

— Σὰν τί πράγμα λοιπόν;

— Μετὰ δύο μῆνας, ἡ ὀλίγον βραδύτερον ἡ νύμφη μου θὰ γεννηθῇ.

— Διάβολε, διάβολε, αὐτὸ ἦτο ἀπροσδόκητον. καὶ ἡ ὑπόθεσις περιπλέκεται παραδόξως.

AB

ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἀρκοῦντως μακρὰ ἐπεκράτησε σιωπὴ, ἐφαίνετο δὲ βαθέως σκεπτόμενος ὁ Βλαϊρῶ, ἐν τῇ αὐτῇ εἰσέτι διατελῶν θέσει, προσελθὼν τοῖς ζωηρῶς καὶ παρρησιάζοντες αὐτοῦ δεσφάλλοις ἐπὶ τῶν τοῦ βαρῶνου καὶ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐτάζων.

του ἄρτου, αὐτὸς ὁ ὑπερτιμὼν αὐτὸν, ἀλλὰ θὰ γίνῃ ἀριστοκράτης, θὰ κρατήσῃ πόλιν ὡς ἄνθρωπος μὴ ἔχων ἀντιπολίτευσιν, ὡς ἄνθρωπος ἐπανερχόμενος ἐκ Παρισίων καὶ θέλων νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς ἐν αὐτοῖς γενομένας ἐκτάκτους δαπάνας.

Σύρου ὑποψήφιοι δῆμαρχοι ἀνεκτρούχθησαν οἱ Ν. Βαρθολίτης, Α. Στεφάνου καὶ Φρέρης. Ὁ πόλεμος ὅμως ἔσται μεταξὺ τῶν δύο πρώτων. Θὰ παλαίσῃ ἡ Ἀνατολὴ—ἐφημερίς—κατὰ τῆς Δύσεως· ὁ φανατισμὸς κατὰ τῆς ἀδελφότητος· τὸ ράσσον κατὰ τῆς ἐλευθέρως τοῦ λαοῦ θελήσεως· ἡ ὁμηρία κατὰ τῆς ἐργασίας. Θὰ ἀνάψῃ πόλεμος. Κατ' αὐτὸν πιθανῶς θὰ καώσῃ τὰ ράσσα, θὰ πυρποληθῇ ἡ Ἀνατολὴ, θὰ πέσῃ ματζούκι.

Ἐν τῇ ζωῇ καὶ ἐρωτικῇ Μυκῶνι ὕψωσαν εἰς οὐρανοῦς τὰς σημαίας τῶν ὑποψηφίων δῆμάρχων Π. Καλογεῖα καὶ Α. Καμπάνη. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐτέρου ἐξ αὐτῶν ἐπιδρᾷ οὐχὶ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς νήσου, ἀλλὰ τῆς ἐπαρχίας, ἀλλὰ τοῦ ἔθνους. Ἐὰν ἐπιτύχῃ ὁ ἕτερος ὡς δῆμαρχος, τότε καὶ βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Σύρου θὰ ἀναδεικνύωνται οἱ φίλοι του, διότι, ὡς γνωστὸν, ἡ Μύκωνος εἶνε ἡ κλίνουσα τὴν πλάστιγγα τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς Σύρου, καὶ συνεπῶς θὰ νομοθετοῦν ἐν τῇ βουλῇ οἱ φίλοι τοῦ ἀναδειχθησομένου δῆμάρχου. Εὐχομαι τὸ ἐπ' ἐμοὶ ὅπως ἀποτύχῃσιν ἀμφοτέροι, ὅπως ἡ Σύρος ἐκλέγῃ ἐλευθέρως τοὺς βουλευτάς της. Ἀμήν.

Μπέκ.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΠΑΝΤΟΥ

Πολλοὶ ἐξεπλάγησαν μανθάνοντες ἐσχάτως ὅτι ὁ Ἀβδὲλ Καδὲρ ἀπέθανε, διότι πρὸ πολλοῦ ἐνομιζέτο ἀποθαμένος ὁ

ἥρως ὀπλαρχηγός. Ἐκεῖνος ὅμως ὅστις ἐταράχθη περισσότερον εἶναι γάλλος τις ἀξιωματικός, ὅστις ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε φονεύσει αὐτὸν μεγαλαυχῶν μάλιστα ἐπὶ τούτῳ. Τὸ περίεργον ὅμως εἶναι ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας ἐνόμιζε μὴ ὑπάρχειν ἐν τῇ ζωῇ τὸν Ἀβδὲλ Καδὲρ, ἀπονείμειν μάλιστα καὶ τὸ παράσημον τῆς Λεγεώνας τῆς τιμῆς εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἀξιωματικόν, ὡς δῆθεν φονεύσαντα αὐτόν. Ὡστε ὁ ἀξιωματικός, τώρα ἔμεινε μὲ τὸν Σταυρὸν τοῦ μόνον.

Ἡμεῖς ἐδῶ περιορίσθημεν ν' ἀναγράψωμεν διὰ γραμμῶν τινὸν ἐν τῷ ἀστυνομικῷ δελτίῳ καὶ ταῖς ἐφημερίσι περὶ τινος (ἄγνωστον καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομά του) ὅστις ἐφόνευσε λυσσῶντα σκύλον ἐτοιμαζόμενον νὰ καταστρέψῃ διὰ τὴν ἀπρονοησίαν τῆς ἀστυνομίας τίς οἶδε ποίας καὶ πόσας ὑπάρξεις, ἀλλ' ἐν Γαλλίᾳ δὲν ἀπηξίωσε νὰ γράψῃ πρὸς τὸν νέον λεκόντ συγχαρητήριο ἐπιστολὴν ἐπὶ τῇ γενναιότητι, ἣν ἐπέδειξεν εἰς τὸ νὰ φονεύσῃ λυσσῶντα σκύλον, μεγάλου ἀναστήματος, αὐτὸς ὁ πρωθυπουργός καὶ ὑπουργός ἐπὶ τῆς παιδείας καὶ τῶν ὠραίων τεχνῶν Ἰούλιος Φερρῦ. Ἔτσι ὑποστηρίζονται. κ. Διευθυντὰ τῆς ἀστυνομίας αἱ καλὰ πράξεις, καὶ ὅχι διὰ κλπ.

Μὰ ἀκοῦτε λοιπὸν τί ὀφτήναις εἶναι στὸ Παρίσι, καὶ συγκρίνετέ τα· ἂν θέλετε μὲ τῆς ἀκρίβειαις τῶν Ἀθηνῶν σας. Ἰδοὺ ἡ ἀγγελία ξενοδοχείου τινος: Γεῦμα συγκαίμενον ἀπὸ 1 ζωρὸν, 3 εἶδη φαγητῶν κατ' ἐκλογὴν, ἐπιδόροπα καὶ μίαν φιάλην κρασιοῦ, λεπτὰ 0,95 μόνον!!! Ἐ;

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ὀφτήνιας, ἄκου, κ. Τσόγα, τιμὰς θεαίνου θεάτρου μικρὰς πόλεως τῆς Ἀμερικῆς. Α' θέσις λ. 90, Β' 50. Θεωρεῖα δρ. 1,20.

Κάτω ἡ σοῦπα. Ἡ σοῦπα, τὸ ὑγιεινότερον μέχρι

— Τέλος πάντων, κ. βερῶνε, εἶπεν αἶφνης, ἃς ἐλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον. Ἡ νύμφη σας σὰς ἐνοχλεῖ καὶ ἐπιθυμεῖτε ν' ἀπκαλλαγῇτε αὐτῇ, νὰ τὴν ἐξαλείψετε ἐκ τοῦ μέσου, ἀδιάφορον τίνι τρόπῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἤλθατε νὰ μὲ εὑρῇτε, ναί;

— Ναί, διὰ τοῦτο ἀπεκρίνατο ἀδιστακτικῶς ὁ Δεσιμαῖζ.

— Τὸ πρᾶγμα εἶναι σοβαρὸν, σοβαρώτατον, κ. βερῶνε, διότι δὲν ἐξοντῶναι τις τόσον εὐκόλως μίαν γυναῖκα καὶ ἐν παιδίον καὶ δὲν τὰ ἐξαλείφει ὡς κνέν τεμάχιον πάγου, τὸ ὁποῖον λύνει εἰς τὸν ἥλιον, ἢ ὡς ἄχυρον τὸ ὁποῖον καίει εἰς τὸ πῦρ. Σὲ μερικάς χώρας ποὺ δὲν ὑπάρχουν οὔτε χωροφύλακες, οὔτε ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, οὔτε δικασταί, οὔτε δικαστήρια, θὰ ἦτο τὸ πρᾶγμα ἀπλοῦν παίγνιον, ἀλλὰ εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπου ὅλα αὐτὰ ὑπάρχουν, δὲν εἶναι ποσὸς τὸ αὐτό.

Καὶ τὸ μὲν παιδίον ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶναι πολὺ ἐνοχλητικόν, ἐξηκολούθησεν εἰπὼν ὁ Βλαϊρὼ ψυχρῶς μειδιάσας, ἀλλὰ θὰ γείνη ἐν τούτοις ἃς ἀσχοληθῶμεν καὶ περὶ τῆς μητρὸς μόνον. Τὴν ἐξοντῶμεν, εἶναι δυνατόν τοῦτο, ἐὰν ἐνεργήσωμεν μετὰ περισκέψεως καὶ λάβωμεν μέτρα τινά, ἀλλ' ἐὰν σὰς τὴν ζητήσουν, τί θ' ἀποκριθῇτε;

— Κάνεις δὲν θὰ μ' ἐρωτήσῃ τί ἀπέγαινε, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζει κνέναν, κνέναν δὲν γνωρίζει εἰς Παρισίους ἂν ὑπάρχῃ καμμὶα μαρκησία Σμαράνδ.

— Οὐτε ὁ φίλος σας μαρκησίας Δεπρεδλ δὲν γνωρίζει;

— Αὐτὸς γνωρίζει μόνον ὅτι ἔχασα τὸν ἀδελφόν μου.

— Δὲν εἶπατε λοιπὸν εἰς κανένα ὅτι ὁ ἀδελφός σας ὁ μαρκησίας ἦτο νυμφευμένος;

— Εἰς κανένα.

— Ἐράνντε πολὺ ἐπιτήδειος ὡς πρὸς τοῦτο. Αἱ, αἱ, εἶθε κατεργάτης, κ. βερῶνε. Ἐν Παρισίοις λοιπὸν εἴσθε ἡσυχος, ἀλλ' ἐν Πόρ-Μαρλύ;

— Σχεδὸν τὸ αὐτὸ συμβαίνει κ' ἐκεῖ· ναὶ μὲν ἐνδεχόμενον ἂ εἶδε τις τὴν νύμφην μου εἰς περιπάτον πεζῇ ἢ ἐφ' ἡμάξης, ἀλλ' ἄλλο τίποτε περὶ αὐτῆς δὲν γνωρίζουν· πλὴν δὲ τούτου οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ εἶνε πολὺ ἀδιάφοροι καὶ δὲν σκοτίζονται πολὺ πολὺ δι' αὐτήν. Ἡ μαρκησία ἐπειδὴ, ὡς σὰς εἶπον, δὲν γνωρίζει γαλλικά, δὲν μπόρεσε νὰ ὁμιλήσῃ μὲ κανένα καὶ ἐζήτε πάντοτε μεμονωμένη.

— Ἐχει ὅμως ὑπηρετάς.

— Ναί, ὑπάρχουν ὑπηρεταί, ἀλλὰ τούτων τὴν σιωπὴν δύναμαι νὰ τὴν ἐξαγοράσω.

— Κακὸν τὸ μέσον αὐτό, κύριε βερῶνε, διότι ὅταν πληρῶσῃ κανεὶς τὴν σιωπὴν τινός, εἶνε σὰν νὰ τίθεται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν διάθεσίν του καὶ τὸν γαργαλίζει νὰ ὁμιλήσῃ· ἂν δὲ οἱ ὑπηρεταὶ ἐγίνοντο τοιοῦτοτρόπως συνενοχοὶ σας θὰ ἐπροδίδεσθε ἀργὰ ἢ ὀγλίγωρα παρ' αὐτῶν. Νὰ εὐρωμεν ἄλλο μέσον. Ἡ πληρεξουσιότης τὴν ὁποίαν σὰς ἀφῆκεν ὁ ἀδελφός σας ἀναχωρῶν εἶνε ἐγγράφον γεγόμενον ἀπὸ συμβουλευτογράφου;